

[Henry Christensen.]

fundet — skal jeg helt lade være med at fordybe mig nærmere i. Jeg mener altså, at man her begår en urimelighed, og at vi kunne have lavet fornuftige ting, uden at man havde behovet at begå en sådan urimelighed.

Jeg kan altså på mit partis vegne sige, at bestemmelserne i § 2 er vi klart modstandere af. De øvrige bestemmelser, mener jeg og mit parti, kan vi forhandle om, og måske kan vi nå fornuftige resultater, hvis regeringen til gengæld vil vise fornuft på det punkt, som vi retter kritikken imod.

Jeg behøver ikke at gøre mange bemærkninger om det forslag, der er fremsat fra socialistisk folkepartis side. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen og den højtærede handelsminister har jo allerede karakteriseret forslaget rent faktiske umulighed som et egnet instrument, og de principielle indvendinger, jeg har gjort mod regeringsforslagets § 2, vil naturligvis i endnu højere grad gælde over for det forslag, der er fremsat fra socialistisk folkepartis side.

Weikop: Det ærede medlem hr. K. B. Andersen syntes, det var et lovforslag, som vi kunne drøfte i en rolig og saglig tone, og heri er jeg ganske enig med det ærede medlem. Det betyder selvfølgelig ikke, at man kan være enig i de synspunkter, det ærede medlem hr. K. B. Andersen har fremsat, og det havde han vel heller ikke ventet, for hvis det var tilfældet, ville der ikke komme nogen drøftelse i en saglig og rolig tone. Men jeg vil da for mit vedkommende gerne gå ind på, at det skal vi søge at bestræbe os for — medmindre der kan komme sådanne ting frem, at sagligheden mister noget af sin gode karakter.

Til indledning vil jeg gerne sige, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen — ja, jeg tør næsten sige enhver, der sidder i denne sal — jo ved, at vi for tiden søger at ruste os til en skærpet konkurrence. Det gør vi jo snart sagt på alle områder inden for det danske erhvervsliv. Og med en skærpet konkurrence, det vil man sikkert give mig ret i, tænker man på en skærpet priskonkurrence; i hvert fald følger en priskonkurrence jo altid i en skærpet konkurrences spor. Jeg tror da også, vi er helt klar over, at den, der ikke arbejder rationelt

eller følger med tiden, må bukke under for denne konkurrence.

Se, det er fremtidsperspektivet, og da vi har dette fremtidsperspektiv, søger staten, regeringen og også organisationerne ad mange forskellige veje og med forskellige midler at støtte bestræbelserne for at gøre erhvervene konkurrencedygtige. Man gør det på forskellige måder. Man kan gøre det ved konsulenter, man kan gøre det ved kursus, som staten, vil jeg gerne understrege, i nogen grad betaler i dag. Også butikshandelen, som jo er nævnt meget her, søger man at hjælpe til en rationel drift ved at stille midler til rådighed, netop for at den kan imødegå den konkurrence, som kapitalstærke udenlandske virksomheder vil påføre den selvstændige danske detailhandel.

I øvrigt er detailhandelen allerede nu ude i en meget skarp konkurrence med næsten skattefrie brugsforeninger og store, kapitalstærke koncerner. Der skulle derfor ikke være nogen mulighed for at udnytte forbrugerne; tværtimod søger man ved fællesindkøb, rationalisering og på mange andre måder at imødegå stigende lønninger og andre omkostninger, således at varerne kan sælges til de priser, de udbydes til af de begrundede og af de kapitalstærke virksomheder.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen fremdrog nogle eksempler på, hvordan priserne er steget, og nævnte, at man tvivler på — det gjorde det ærede medlem hr. K. B. Andersen også — at der er konkurrence på alle områder. Jeg må sige, at jeg tvivler ikke derpå, og jeg fik dette bekræftet i søndags ved at se en mægtig annonce i Berlingske Tidende fra en virksomhed, der står det ærede medlem hr. K. B. Andersen nær. Det var en brugsforening, der sagde følgende:

„Vær prisbevidst — der er en stærk konkurrence i detailhandelen i dag, og ved at være prisbevidst kan De spare penge.“

Det er altså en dokumentation fra højeste sted eller i hvert fald fra et sted, der står det ærede medlem hr. K. B. Andersen nær, for, at der er en sådan konkurrence.

Rent umiddelbart forekommer det mig noget ejendommeligt at yde statsstøtte til erhvervene for at hjælpe dem til at klare sig i priskonkurrencen og så samtidig foreslå